

Kurz prípravy katechumenov na krst dospelých na sviatosti birmovancov na birmovku

6



Rímskokatolícka cirkev,
farnosť Turčiansky Peter



DOMÁCA ÚLOHA

SPYRIGYM

	Špičková	Examen	Leitura (Linha)	Shiribura (Biblia)	Večerná modlitba	Štátna modlitba
PO	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>
UT	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>
ST	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>
ST	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>
PI	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>
SO	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>
NE	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>
PO	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>
UT	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>
ST	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>
ST	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>
PI	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>
SO	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>
NE	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>



Ako sa darí so SPYRIGY MOM?

TRIWORKSHOP

- **V Katechizme Katolíckej cirkvi** ste si doma našli body 52, 398, 410, 460, 519 a 1999.
- Skúste vlastnými slovami prerozprávať príbeh, ktorý v sebe obsahujú, ako aj informáciu, ktorú nám tento príbeh podáva!
- **Verím tomu?** Verím, že je niečo také možné? Verím aj v tomto Bohu?
- **Chcem to?** Naozaj? Idem do toho? Ale fakt? Jasne a vážne? Rozhodol som sa pre to?
- **Čo by bolo potrebné z Božej aj z mojej strany urobiť,** aby sa to mohlo v mojom živote uskutočniť, aby som ja osobne mohol byť takto zbožštený?

... nejaké
otázky, poznámky,
postrehy, pripomienky
k domácej úlohe?

Nech sa páči!





Otázka

Prečo nie
sme v Nebi?

TAZÁTO



„Pridem a vezmem vás k sebe, aby ste aj vy boli tam, kde som ja.“
(Jn 14,3 SSV)

„Sám Duch spolu s naším duchom dosvedčuje, že sme Božie deti. Ale ak sme deti, sme aj dedičia: Boží dedičia a Kristovi spoludedičia.“
(Rim 8,16-17 SSV)



„Nekonečne dokonalý a sám v sebe blažený Boh podľa číro dobrotvého rozhodnutia slobodne stvoril človeka, aby mu dal účasť na svojom blaženom živote.“
(KKC 1)

Boh nás stvoril prázdnych
z rovnakého dôvodu:
aby nás mohol naplniť.



YOU CAT – príprava na birmovku, 3. lekcia, 1. časť

ZHRENU Tie

**„BOH SA STAL
ČLOVEKOM,
ABY SA
ČLOVEK STAL
BOHOM.“**

(sv. Irenej z Lyonu, sv. Atanáz, sv. Tomáš Akvinský, Katechizmus Katolíckej Cirkvi,...)



YOU CAT – príprava na birmovku, 3. lekcia, 1. časť

Ak nás Boh stvoril preto, aby sme boli ako Boh,
ak je toto Jeho túžba,

PREČO POTOM TAKÍ UŽ NIE SME?

Prečo sme stále na zemi a nie v Nebi?



„Keďže je človek stvorený na Boží obraz, **má dôstojnosť osoby**: nie je len niečím, ale niekým. Je schopný poznať seba, byť pánom seba samého, slobodne sa dávať a vstupovať do spoločenstva s inými osobami. Milosťou je povolaný k zmluve so svojím Stvoriteľom, aby mu dal odpoveď viery a lásky, ktorú nik iný nemôže dať namiesto neho.“

(KKC 357)



„Ako Boh stvoril slobodne svet, tak **i človek tvorí slobodne svoju vlastnú existenciu.**“

(Tomáš kardinál Špidlík)

Byť ako Boh znamená aj byť **slobodný** ako Boh.

Zbožštenie sa nedá vnútiť. Človek si ho musí slobodne zvoliť. Alebo odmietnuť.

To je jeden z dôvodov, prečo nás Boh stvoril nie v Nebi, ale na zemi.

Ak by nás Boh stvoril už zbožštených – bez nášho súhlasu a rozhodnutia – **potom by sme neboli slobodní**. Bez slobody by sme ale neboli ani zbožštení... takže podobný pokus by bol pokusom stvoriť niečo, čo si samo v sebe odporuje: „neslobodného boha“. To je ako „okrúhly štvorec“, alebo „železné drievko z umelej hmoty“ – niečo, čo v samej podstate nemôže existovať.

Okrem toho, **zbožštenie sa deje jednotou s Bohom v láske** „ktorá je zväzkom dokonalosti“ (Kol 3,14). **Láska sa ale nedá nanútiť**, dá sa pre ňu len slobodne rozhodnúť: „*Provokuješ nás [Bože] svojou láskou [pretože] v ľudskej duši nemožno tento cit vynútiť, že ho možno len vyvolať.*“ (Viliam, opát z kláštora sv. Teodorika)



„Boh je zvrchovaným Pánom svojho plánu. Ale na jeho uskutočňovanie používa aj spolupôsobenie stvorení ... Boh totiž nedáva svojim stvoreniam iba jestvovanie, ale aj **dôstojnosť, aby konali sami, aby jedny boli príčinou a počiatkom druhých, a tak spolupracovali na uskutočňovaní jeho plánu.**“

(KKC 306)



„[Bůh] dal vzniknout bytosti, jež v sobě má touhu po nadpřirozeném údělu. ... **Na této proměně však musí člověk spolupůsobit.**“

(Claude Tresmontant)

Byť ako Boh Stvoriteľ znamená mať účasť na **stvoriteľskom** diele Boha.

Vrátane podielu a účasti na tvorení samých seba.

To je ďalší dôvod, prečo nás Boh stvoril nie v Nebi, ale na zemi.

Ak by nás Boh stvoril už **zbožštených** – bez toho, aby sme sa podieľali na jeho stvoriteľskom diele sveta i nás samotných – potom by sme neboli ako Boh, **nemali by sme podiel na Jeho stvoriteľskom diele**. A tak by sme zase neboli zbožštení, pretože by nám chýbal tento rozmer podobnosti s Bohom, neboli by sme stvoriteľmi na obraz Stvoriteľa.

Preto **prvý krok Boha po stvorení človeka** podľa obrazného príbehu Biblie **je pozvanie k účasti na Božom diele**: „I vzal Pán, Boh, človeka a umiestnil ho v raji Edenu, aby ho obrábal a strážil“ (Gn 2,15) -- dosl. aby na ňom pracoval a aby ho chránil pred úpadkom a deformáciou. Človek tak dostáva privilégium byť spolustvoriteľom Stvoriteľa.

... nejaké
otázky, poznámky,
postrehy, pripomienky
k téme?

Nech sa páči!



STVOŘITEL

„Představme si ředitele závodu, který chce ze svého syna vychovat někoho, jako je sám. Sám musel mnoho zápasit, snášet, namáhat se, než svou inteligencí a svým důmyslem přivedl závod, své dílo, tam, kde dnes je. Chce, aby se mu syn, kterého má rád, ve všem podobal, aby se stal tvůrcem, aby pocítil božskou radost tvořit a aby si nějak zasloužil postavení, které mu připadne.

Jak to udělá? Předá závod, tak jak je, svému synovi, až bude dospělý? Jistě ne. Tím by ze svého syna neudělal tvůrce, jako je sám, člověka ke svému obrazu, ale jen pasivního a nehodného dědice, někoho, kdo dostává, ale neví, co je to tvořit a dávat - prostě to, čemu se říká „tatínkův synáček“.

Otec ho však má příliš rád, než aby k něčemu podobnému svolil. Kdyby mu beze všeho dal všechno ovoce své práce a svého důmyslu a nic od něho nevyžadoval, připravil by ho o tu nejlepší stránku života, o radost tvořit a být svobodný. Otec chce mít syna, který se mu podobá, člověka, s nímž by mohl jednat jako rovný s rovným, jako s přítelem, který si to zaslouhuje.

Právě láska otce k synovi tedy vyžaduje, aby syn svým důmyslem a svou prací vlastně znovu vytvořil celé dílo svého otce, které je tu pro něho, aby se v jistém smyslu stal jeho průvodcem, a tak aby si zasloužil to, co mu připadne.

Mohu-li to tak říci, stál Bůh před podobným metafyzickým problémem. Bůh chtěl stvořit bytosti schopné podílet se na jeho životě ve Trojici, na radosti tří tvořících osob této svaté Jednoty.

Metodou Boží, tak jak ji vyžadovala jeho láska, bylo stvořit bytost, která je schopna tvořit samu sebe a tak se stát skutečným bohem, bytostí k obrazu a podobě svého Stvořitele.“

(Claude Tresmontant, Bible a antická tradice, krátené)



Deľba práce Boha a človeka:

Prvé tri zákony



„Kto verí v Syna, má večný život.“

(Jn 3,36 SSV)

„Keď si toto porušiteľné oblečie neporušiteľnosť a toto smrteľné si oblečie nesmrteľnosť, vtedy sa splní, čo je napísané: "Smrť pohltílo víťazstvo."“

(1 Kor 15,54 SSV)

„Potom budem poznať tak, ako som aj ja poznaný.“

(1 Kor 13,12 SSV)

„Noci už nebude a nebudú potrebovať svetlo lampy ani svetlo slnka, lebo im bude žiariť Pán, Boh, a budú kraľovať na veky vekov.“

(Zjv 22,5 SSV)

Naše zbožštenie je spoločným dielom Boha a človeka.

Sú veci, ktoré mi musia byť
len a jedine **darované**
účasťou na Bohu:

- Nekonečnosť
- Večnosť a nesmrteľnosť (1Kor 15,54; Jn 3,36)
- Všadeprítomnosť
- Vševedúcnosť (1Kor 13,12)
- Všemohúcnosť (Zjv 22,5)
- ...

Sú veci, ktoré musím s Božou
pomocou v sebe vybudovať
a rozhodnúť sa pre ne **sám**:

- Byť dokonalý
- Byť len a jedine dobrý
- Milovať to, čo miluje Boh a žiť pre to, byť spolustvoriteľom Stvoriteľa
- Žiť život dokonalej jednoty spoločenstva Boha a ľudí po vzore Trojice

Dalo by sa teda povedať, že naše zbožštenie sa deje spoluprácou s Bohom, v ktorej je nasledovná **deľba práce**:

NAŠOU ÚLOHOU je spoznať Božiu osobnosť, zamilovať si ju, rozhodnúť sa pre ňu a s pomocou Božej milosti si ju osvojiť podľa slov Písma: „*Napodobňujte Boha ako milované deti*“ (Ef 5,1 SSV); „*Zmýšľajte tak ako Kristus Ježiš*“ (Flp 2,5 SSV).

BOŽOU ČASŤOU PRÁCE je potom „zväčšiť“ toto naše ja, túto našu osobnosť, do veľkosti Boha tým, že nám dá účasť na svojej vlastnej nekonečnosti, podľa prísľubu Písma: „*Tým nám daroval vzácne a veľmi veľké prísľúbenia, aby ste sa skrze ne stali účastníkmi na Božej prirodzenosti*“ (2 Pt 1,4 SSV).



„Bude to tak, ako keď sa istý človek chystal na cestu. Zavolať si sluhov a zveril im svoj majetok: jednému dal päť talentov, druhému dva a ďalšiemu jeden, každému podľa jeho schopností, a odcestoval. Ten čo dostal päť talentov, hneď šiel, obchodoval s nimi a získal ďalších päť. Podobne aj ten, čo dostal dva, získal ďalšie dva. Ale ten, čo dostal jeden, šiel, vykopal jamu a peniaze svojho pána ukryl. Po dlhom čase sa pán tých sluhov vrátil a začal s nimi účtovať. Predstúpil ten, čo dostal päť talentov, priniesol ďalších päť talentov a vravel: „Pane, päť talentov si mi odovzdal a hľa, ďalších päť som získal.“ Jeho pán mu povedal: „Správne, dobrý a verný sluha; bol si verný nad málom, ustanovím ťa nad mnohým: vojdí do radosti svojho pána.“ Predstúpil ten, čo dostal dva talenty a vravel: „Pane, dva talenty si mi odovzdal a hľa, získal som ďalšie dva.“ Jeho pán mu povedal: „Správne, dobrý a verný sluha; bol si verný nad málom, ustanovím ťa nad mnohým: vojdí do radosti svojho pána.“ Predstúpil aj ten, čo dostal jeden talent, a hovoril: „Pane, viem, že si tvrdý človek: žneš, kde si nesial, a zbieraš, kde si nerozsýpal. Báľ som sa, preto som išiel a ukryl tvoj talent v zemi. Hľa, tu máš, čo je tvoje.“ Jeho pán mu povedal: „Zlý a lenivý sluha! Vedel si, že žnem, kde som nesial, a zbieram, kde som nerozsýpal? Mal si teda moje peniaze dať peňazomencom a ja by som si bol po návrate vybral, čo je moje, aj s úrokmi. Vezmite mu talent a dajte ho tomu, čo má desať talentov. Lebo každému, kto má, ešte sa pridá a bude mať hojne. Ale kto nemá, tomu sa vezme aj to, čo má.“

(Mt 25,14-29 SSV)

Našou úlohou na zemi je
naučiť sa byť bohmi
– najprv „**v malom**“,
aby sme následne mohli byť
Bohom aj „**vo veľkom**“
– účasťou na Bohu
samotnom.

Ježiš vysvetľuje túto vec, týkajúcu sa Božieho kráľovstva (= Neba) na podobenstvo o talentoch:

- Obchodník (= Boh) zveruje svoj majetok (= zem a Cirkev) sluhom (= nám) a vyzýva ich, aby boli ako on: aby obchodovali.
- Kto sa osvedčí v malom a ukáže, že je ako jeho pán, postúpi a stane sa pánovým partnerom (= zbožštenie, Nebo).
- Kto nedorastie do pánovej veľkosti a neosvedčí sa v malom, je poslaný späť, k otrokom, aby tam premietal o premárnenej životnej šanci... (= zatratenie, Peklo)

... nejaké
otázky, poznámky,
postrehy, pripomienky
k téme?

Nech sa páči!





ZÁKON DUCHA SVÄTÉHO

„Ak sa niekto nenarodí z vody a z Ducha, nemôže vojsť do Božieho kráľovstva.“

(Jn 3,5 SSV)

„Všetci, ktorých vedie Boží Duch, sú Božími synmi. ... Lebo kto nemá Kristovho Ducha, ten nie je jeho.“

(Rim 8,14.9 SSV)

„Duch adoptívneho synovstva zbožšťuje veriacich, lebo ich životne spája s jednorodeným Synom, Spasiteľom.“

(KKC 1129)

„Duch Svätý ... vracia pokrsteným Božiu podobu, stratenú hriechom, a dáva im v Kristovi účasť na samom živote Najsvätejšej Trojice.“

(KKKC 145)

Byť zbožštený môžeme
len účasťou na Bohu.
To sa deje v Dare Ducha
Svätého, v ktorom Boh
dáva samého seba

Dobrá správa je, že **Boh v tomto smere už vykonal a zariadil úplne všetko** potrebné na to, aby sme sa zbožstili: „*Keď on vlastného Syna neušetril, ale vydal ho za nás všetkých, akože by nám s ním nedaroval všetko!?*“ (Rim 8,32 SSV);

– **a to neodvolateľne a nezrušiteľne**, „*Lebo Božie dary a povolanie sú neodvolateľné*“ (Rim 11,29 SSV).

Neexistuje nič, čo by Boh pre naše zbožštenie
ešte mohol vykonať a nevykonan,
alebo mohol darovať a ešte nedaroval.

Toto je dôvod kresťanskej NÁDEJE:

Bol som samým Bohom vybratý,
aby som sa stal v Bohu bohom.

Môžem byť ako Boh.

Dá sa to.

Môžem to skutočne a opravdivo dosiahnuť.

Je to skutočné a reálne.

Nádej je spolu s vierou kľúčová podmienka kresťanstva.

*Maratónkyňa z nášho príkladu by nikdy nemohla byť maratónkyňou, keby **NEUVERILA**, že behanie maratónu a súťaženie a víťazstvo na olympiáde je skvelá a úžasná vec, hodná toho, aby po tom túžila a obetovala tomu množstvo driny a sebaodriekania. Ale rovnako by sa do toho nikdy nepustila, keby nemala **NÁDEJ**, že konkrétne ona osobne toto všetko naozaj môže dosiahnuť.*

V kresťanstve je to rovnaké: VIERA v to, že zbožštenie je naozaj môj životný *jackpot*, to najúžasnejšie, hodné aj tej najväčšej námahy a obety – a súčasne **NÁDEJ**, že je v mojich možnostiach uspieť a naozaj sa stať v Bohu bohom!



... nejaké
otázky, poznámky,
postrehy, pripomienky
k téme?

Nech sa páči!





2. zákon zbožštenia: ZÁKON PODOBNOSTI

„Kto hovorí, že ostáva v
ňom, má aj sám **žiť, ako žil
on.**“

(1 Jn 2,6 SSV).

„Vy teda **bud'te dokonalí,
ako je dokonalý váš
nebeský Otec.**“

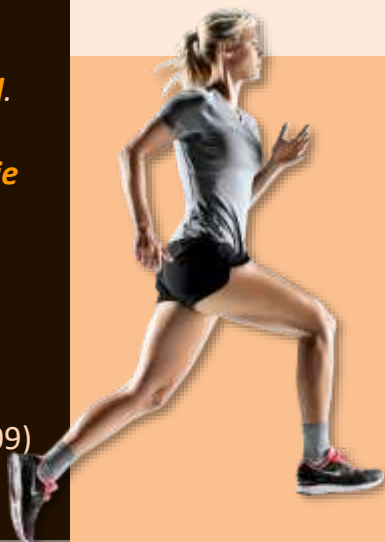
(Mt 5,48 SSV)

„**Usilujte sa** o pokoj so
všetkými a **o svätosť**, bez
ktorej nik neuvidí Pána.“

(Hebr 12,14 SSV)

„Kto verí v Krista, stáva sa
Božím synom. Toto
**adoptovanie za syna ho
premieňa a umožňuje mu
nasledovať Kristov príklad.**
... Učeník zjednotený so
svojím Spasiteľom **dosahuje
dokonalosť lásky čiže
svätosť.** Mravný život
dozretý v milosti sa **rozvíja
do večného života v
nebeskej sláve.**“

(KKC 1709)



Ak chceš byť ako Boh,
musíš byť ako Boh.
Ak chceš žiť ako Boh,
musíš žiť ako Boh.

Nemôžeš byť ako Boh, ak nie si ako Boh.
Nemôžeš žiť ako Boh, ak nežiješ ako Boh.

Boh žije veľmi konkrétny boží životný štýl a má veľmi konkrétnu osobnosť.

Kresťanstvo je o učení sa tomu: **byť konkrétne ako Boh, žiť konkrétny Boží život a konať konkrétne Božie skutky.** Božia milosť, Dar Ducha Svätého nás k tomu uschopňuje, ako dokazujú príklady množstva svätých. My sa ale musíme rozhodnúť, že to naozaj chceme.

Povedané rečou maratónkyne: **Ak chceš vyhrať maratón na olympiáde, musíš byť maratónec a bežať maratón. Ak to nesplníš – ak budeš hocičo iné, hoci aj najlepší vzpieráč na svete dvíhajúci najväčšie váhy v dejinách – maratón s tým nevyhráš, bodka, koniec.**



2. zákon zbožštenia: **ZÁKON PODOBNOSTI**

„Kto hovorí, že ostáva v
ňom, má aj sám **žiť, ako žil
on.**“

(1 Jn 2,6 SS)

„Vy teda **bud'te dokonalí,
ako je dokonalý váš
nebeský Otec.**“

(Mt 5,48 SS)

„**Usilujte sa** o pokoj so
všetkými a **o svätosť**, bez
ktorej nik neuvidí Pána.“

(Hebr 12,14 SS)

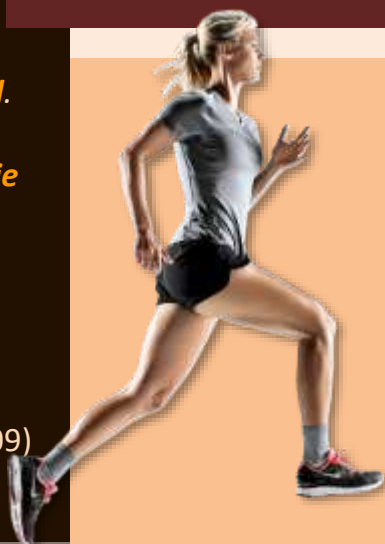
„Kto verí v Krista, stáva sa
Božím synom. Toto
**adoptovanie za syna ho
premieňa a umožňuje mu
nasledovať Kristov príklad.**
... Učeník zjednotený so
svojím Spasiteľom **dosahuje
dokonalosť lásky čiže
svätosť.** Mravný život
dozretý v milosti sa **rozvíja
do večného života v
nebeskej sláve.**“

(KKC 1709)

**Podobnosť Bohu je úplne zásadnou podmienkou
jednoty s Bohom, bez ktorej niet zbožštenia.**

„Byť JEDNO S KRISTOM (= BOHOM)“ totiž nie je niečo abstraktné, ale niečo
veľmi konkrétne – a vyžaduje to naozaj **OPRAVDIVÉ ZJEDNOTENIE** sa s Kristom:

- Byť s Kristom **ZAJEDNO** s Jeho myslením...;
- Byť s Kristom **ZAJEDNO** s Jeho postojmi...;
- Byť s Kristom **ZAJEDNO** s Jeho hodnotami...;
- Byť s Kristom **ZAJEDNO** s Jeho túžbami...;
- Byť s Kristom **ZAJEDNO** s Jeho cieľmi...;
- Byť s Kristom **ZAJEDNO** s Jeho konaním...;
- Byť s Kristom **ZAJEDNO** s Jeho životom...;
- Byť s Kristom **ZAJEDNO** v Jeho vzťahoch...;
- Byť s Kristom **ZAJEDNO VO VŠETKOM!**



Povedané rečou maratónkyne: *Ak chcem byť súčasťou oddielu
maratóncov, behať s nimi a chodiť s nimi súťažiť, musím byť najprv aj
ja sám maratónec.*

Podobne členom klubu motokárov môže byť len motokár, členom
horolezeckej expedície len horolezec a člen poľovníckeho združenia
musí byť, jasné, poľovník.

Podobne ak chcem byť s Bohom úplne jedno a byť všetkým tým, čím
je On sám, musím s Ním byť najprv *skutočne zajedno* v tom, čím je a
čo žije, musím Mu byť najprv podobný.



3. zákon zbožštenia: **ZÁKON IDENTITY**

„**Musíte sa znova narodiť.**“

(Jn 3,7 SSV)

„Lebo ani obriezka nie je nič,
ani neobriezka, ale **nové
stvorenie.**“

(Gal 6,15 SSV)

„**Oblečte si Pána Ježiša
Krista;** a o telo sa nestarajte
podľa jeho žiadostí.“

(Rim 13,14 SSV)

„Krstom sme teda s ním boli
pochovaní v smrť, **aby sme**
tak, ako bol Kristus
vzkriesený z mŕtvych
Otcovou slávou, **aj my žili
novým životom.**“

(Rim 6,4 SSV)

„**Poslaním Ducha**
adoptívneho synovstva bude
**zjednocovať ich [kresťanov]
s Kristom a dávať im žiť v
ňom.**“

(KKC 690)

Byť ako Boh sa dá len byť,
celým svojim bytím.

Žiť Boží život sa dá len žiť,
24 hodín denne, 7 dní v týždni.

Kresťanstvo sa nedá „plniť“, „zachovávať“, „praktizovať“,
ani sa ho „zúčastňovať“, pretože je identitou a životom.



Znova je to veľmi podobné našej maratónskej bežkyňi:

Olympijské hry nevyhrávajú ľudia, ktorí sa „venujú maratónu“ popri
ostatných dôležitejších veciach. Preteky vyhrávajú ľudia, ktorí
maratóncami SÚ a pre ktorých je maratón celým ich ŽIVOTOM a
prispôsobujú mu všetko: od stravy a rozvrhu dňa cez školu,
zamestnanie, bývanie až po miesto, kam idú dovolenkovať.

U kresťanstva je to ešte silnejšie, pretože byť spasený v Nebi = BYŤ
ako Boh a ŽIŤ Boží život. Kým to tak nie je – tak sa na kresťanstvo
stále iba *hráme* a rovnako sa môžeme potom *zatratení hrať* na Nebo...



„Milujem ťa, Pane, moja sila;
Pane, opora moja, útočisko
moje, osloboditeľ môj. Bože môj,
moja pomoc, tebe dôverujem!“

(Ž 18,2-3 SSV)

„Ved' **tvoje ustanovenia sú mi rozkošou** a tvoje príkazy sú mojimi radcami. ... Moja duša uchováva tvoje ustanovenia **a ja ich veľmi milujem**. ... Tvoje ustanovenia sa mi stali piesňou na mieste môjho putovania.“

(Ž 119,24.167.54 SSV)

„Keby som hovoril ľudskými jazykmi aj anjelskými, **a lásky by som nemal, bol by som ako cvendžiaci kov a zuniaci cimbal**. A keby som mal dar proroctva a poznal všetky tajomstvá a všetku vedu a keby som mal takú silnú vieru, že by som vrchy prenášal, **a lásky by som nemal, ničím by som nebol**. A keby som rozdal celý svoj majetok ako almužnu a keby som obetoval svoje telo, aby som bol slávny, **a lásky by som nemal, nič by mi to neosožilo**.“

(1 Kor 13,1-3 SSV)



... čiže ZAMILOVAŤ SI TO!

„Človek sa stáva Bohom, pretože miluje všetko to, čo miluje Boh.“

(sv. Klement Alexandrijský)

Nie náhodou Písmo opisuje vzťah Boha a človeka v kategóriách ľúbostného príbehu, kde Boh je Ženíchom a človek (Izrael, Cirkev) nevestou a spoločne uzatvárajú manželskú zmluvu obojstrannej vášnivej lásky.

Existuje len jediný spôsob, ako si niečo takto do hĺbky osvojiť, ako si doslova „obliecť“ Krista: zamilovať si to, skutočne a do hĺbky:

Zamilovať si Kristove postoje, zamilovať si Jeho myslenie, zamilovať si Jeho životný štýl, zamilovať si Jeho konanie, zamilovať si Jeho túžby a Jeho diela, zamilovať si Jeho Otca, Boha, zamilovať si Jeho Rodinu, ktorou je Cirkev, všetci bratia a sestry v nej...

Je to postupnosť: Najprv VIEROU spoznať Boha a porozumieť (nakoľko sa to dá) Bohu a Jeho zámerom, dielam i pozvaníu i veľkej kráse v tom všetkom. Potom NÁDEJOU uveriť, že aj ja môžem byť toho súčasťou. Nakoniec LÁSKA je rozhodnutie sa, že to naozaj chcem, túžim a dychtím po tom, milujem to a preto si to celým srdcom osvojujem, stotožňujem sa s tým.

Toto je podstata (nielen) kresťanskej LÁSKY:

Láska je v prvom rade **rozhodnutie vôle** celého seba vložiť do toho, čo milujem.

Láska je **záväzok**, zasvätenie sa niečomu, nielen prchavý a prechodný pocit, či nálada.

Láska je sprevádzaná pocitmi, ale **nie je cit**, keď sa pocity vytratia, láska ostáva.

Maratónkyňu z nášho príkladu behanie samozrejme baví. Ale keby trénovala iba vtedy, keď sa jej chce a keď má na to náladu, nikdy by neuspela. Ale jej láska k behu je viac, než pocit: je to rozhodnutie, zasvätenie sa, ktoré spôsobuje, že trénuje bez ohľadu na nálady a pocity.

„Skutočná láska nie je pocit, ktorý nás pohltí. Je to premyslené a záväzné rozhodnutie. Skutočná láska sa veľakrát objavuje v situáciách, kedy pocit lásky chýba. Ten, kto skutočne miluje, to robí preto, že sa rozhodol milovať. To znamená, že prijal určitý záväzok, či už je pocit lásky prítomný alebo nie.“ (M. Scott Peck, psychológ, krátené). „Láska by mala byť v podstate aktom vôle, rozhodnutím oddať celý svoj život životu iného človeka“ (Erich Fromm, psychológ) – alebo životu Boha, ako v tomto prípade. Preto Biblia vyjadruje lásku ako ZMLUVU, čiže záväzok.



DEFINÍCIA



O tom je prvé a druhé obrátenie:

„**Milujem ťa, Pane, moja sila;**
Pane, opora moja, útočisko
moje, osloboditeľ môj. Bože môj,
moja pomoc, tebe dôverujem!“

(Ž 18,2-3 SSV)

„Ved' **tvoje ustanovenia sú mi rozkošou** a tvoje príkazy sú mojimi radcami. ... Moja duša uchováva tvoje ustanovenia **a ja ich veľmi milujem**. ... Tvoje ustanovenia sa mi stali piesňou na mieste môjho putovania.“

(Ž 119,24.167.54 SSV)

„Keby som hovoril ľudskými jazykmi aj anjelskými, **a lásky by som nemal, bol by som ako cvendžiaci kov a zuniaci cimbal**. A keby som mal dar proroctva a poznal všetky tajomstvá a všetku vedu a keby som mal takú silnú vieru, že by som vrchy prenášal, **a lásky by som nemal, ničím by som nebol**. A keby som rozdal celý svoj majetok ako almužnu a keby som obetoval svoje telo, aby som bol slávny, **a lásky by som nemal, nič by mi to neosožilo**.“

(1 Kor 13,1-3 SSV)

PRVÉ OBRÁTENIE

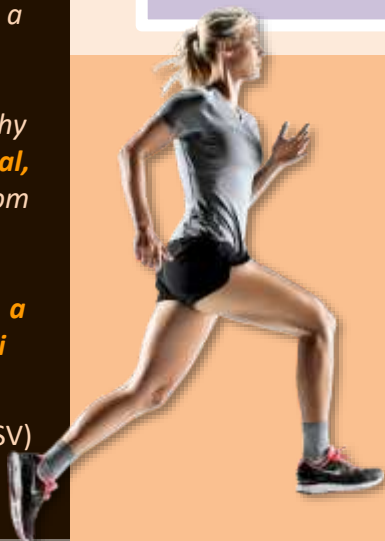
(1. sv. prijímanie)

Rozhodujem sa, že sa
chcem **venovať**
kresťanstvu,
„praktizovať“ veci, ktoré
ku kresťanstvu patria
(omša, modlitba),
dodržiavať prikázania,...

DRUHÉ OBRÁTENIE

(birmovka)

Rozhodujem sa, že sa
kresťanom **stanem**, že
naozaj chcem byť synom /
dcérou Boha, zbožštiť sa,
prijatť novú identitu a
„obliecť si Krista“ –
pretože som si to
zamiloval!



Presne ako u maratónkyne:

NAJPRV sa behaniu venovala, len tak, popri inom, zo záľuby.

POTOM sa rozhodla, že táto záľuba je tak veľká, že sa maratónkyňou stane – a všetko ostatné už bude len popri tom a nakoľko to jej novej identite neprekáža, naopak, napomáha.

Rozhodujem sa, že sa
kresťanom **stanem**, že
naozaj chcem byť synom /
dcérou Boha, zbožštiť sa,
prikať novú identitu a
„obliecť si Krista“ –
pretože som si to
zamiloval!

... nejaké
otázky, poznámky,
postrehy, pripomienky
k téme?

Nech sa páči!





Deľba práce Boha a človeka:

Hriech a ďalšie tri zákony

TRI DRUHY HRIECHOV:

dedičný hriech

Naši predkovia sa rozhodli „rozviesť s Bohom“:
„Týmto hriechom človek dáva prednosť sebe samému pred Bohom a tým pohŕda Bohom“ (KKC 398).
Namiesto Boha si zvolil seba a namiesto lásky sebeckto.

My sme po nich zdedili svet, ktorý vytvorili: prázdny, bez-božný, oddelený od Boha, nepodobný Bohu a stojaci v opozícii voči Bohu.

Našťastie, tento problém
už za nás Ježiš Kristus
vyriešil, preto sa ním už
nemusíme zaoberať.

(viac o tom v nasledujúcich lekciách)



ANALÓGIA S MARATÓNKYŇOU:

Rodičia sa zo slnečnej Kalifornie odsťahovali na Aljašku, ktorá je na maratón vrcholne nevhodná. Nezáleží na mne, venovať sa mu tu nemôžem. Nedá sa to.

TRI DRUHY HRIECHOV:

dedičný hriech

Naši predkovia sa rozhodli „rozviesť s Bohom“:
„Týmto hriechom človek dáva prednosť sebe samému pred Bohom a tým pohŕda Bohom“ (KKC 398).
Namiesto Boha si zvolil seba a namiesto lásky sebeckto.

My sme po nich zdedili svet, ktorý vytvorili: prázdny, bez-božný, oddelený od Boha, nepodobný Bohu a stojaci v opozícii voči Bohu.

smrteľný hriech

Smrteľný hriech znamená v tomto postoji napriek Kristovi pokračovať.

Nemilujem Boha. Nemilujem to, čím je a netúžim takým byť. Nemilujem Jeho život a netúžim tak žiť. Nezaujíma ma Jeho Dielo a konanie a netúžim sa na ňom podieľať. Idem si svojou cestou a na Boha pozerám skôr ako na prekážku mojim plánom, prípadne ako na nástroj na ich dosiahnutie.



ANALÓGIA S MARATÓNKYŇOU:

Rodičia sa zo slnečnej Kalifornie odsťahovali na Aljašku, ktorá je na maratón vrcholne nevhodná. Nezáleží na mne, venovať sa mu tu nemôžem. Nedá sa to.

Behanie ma nebaví.

Netrénujem. Ak sa aj behu **venujem**, tak nie preto, že ho milujem, ale len ako **nástroj dosiahnutia iných vecí**: štipendium na škole a pod. Preto aj trénujem len z povinnosti, najmenej, ako je to možné, flákam to a vyhýbam sa mu a teším sa, kedy s tým skončím.



ANALÓGIA S MARATÓNKYŇOU:

Rodičia sa zo slnečnej Kalifornie odsťahovali na Aljašku, ktorá je na maratón vrcholne nevhodná. Nezáleží na mne, venovať sa mu tu nemôžem. Nedá sa to.

Behanie ma nebaví. Netrénujem. Ak sa aj behu venujem, tak nie preto, že ho milujem, ale len ako nástroj dosiahnutia iných vecí: štipendium na škole a pod. Preto aj trénujem len z povinnosti, najmenej, ako je to možné, flákam to a vyhýbam sa mu a teším sa, kedy s tým skončím.

Milujem behanie a trénujem najlepšie a najpochvejšie, ako viem – ale niekedy sa mi to nepodarí, nezvládnem to úplne dokonale – ale robím všetko preto, aby to nabudúce už bolo najlepšie možné!

TRI DRUHY HRIECHOV:

dedičný hriech

Naši predkovia sa rozhodli „rozviesť s Bohom“: „*Týmto hriechom človek dáva prednosť sebe samému pred Bohom a tým pohŕda Bohom*“ (KKC 398). Namiesto Boha si zvolil seba a namiesto lásky sebeckto.

My sme po nich zdedili svet, ktorý vytvorili: prázdny, bez-božný, oddelený od Boha, nepodobný Bohu a stojaci v opozícii voči Bohu.

Smrteľný hriech znamená v tomto postoji napriek Kristovi pokračovať.

Nemilujem Boha. Nemilujem to, čím je a netúžim takým byť. Nemilujem Jeho život a netúžim tak žiť. Nezaujíma ma Jeho Dielo a konanie a netúžim sa na ňom podieľať. Idem si svojou cestou a na Boha pozerám skôr ako na prekážku mojim plánom, prípadne ako na nástroj na ich dosiahnutie.

smrteľný hriech

ľahký hriech

Ľahký hriech je hriechom nedokonalosti, „keď [človek] v nezávažnej veci (materia levis) nezachová mieru predpísanú morálnym zákonom.“ (KKC 1862). „*Neruší zmluvu s Bohom. S pomocou Božej milosti ho možno napraviť*“ (KKC 1863) – pretože milujem Boha nadovšetko, učím sa byť vo všetkom ako On, len (ako každému žiakovi) sa mi to napriek všetkej snahe nie vždy podarí úplne dokonale a perfektne.

DEFINICIA



„Milovať budeš Pána,
svojho Boha, z celého
svojho srdca, z celej svojej
duše, zo všetkých svojich
síl a z celej svojej mysle.“

(Lk 10,27 SSV)



„**Smrteľný hriech** –
vážnym prestúpením
Božieho zákona – **ničí v
srdci človeka lásku.**

Odvracia človeka od Boha,
ktorý je jeho posledným
cieľom a jeho blaženosťou,
a to **tým, že človek dáva
prednosť nejakému
nižšiemu dobru pred
Bohom.**“

(KKC 1855)

SMRTEĽNÝ HRIECH JE STAV,
kedy Boha a to, čím je,
nemilujeme – prinajmenšom nie
nadovšetko.

Preto pred Ním a životom s Ním
uprednostňujeme iné veci.

Príkaz absolútnej lásky k Bohu ani tak nie je príkaz, ako skôr **konštatovanie** faktu:

- **Ako by som** bez takejto lásky k Bohu mohol prežívať „**manželskú jednotu**“ s Ním tak bytostnú, že sa staneme spolu „jedným telom“ (Ef 5,32)?
- **Ako by som** si bez takejto lásky k tomu, čím Boh, mohol doslova „**obliecť Boha**“ a úplne sa stotožniť s Božou osobnosťou a mať Jeho zmysľanie, postoje, túžby...?
- **Ako by som** bez takejto lásky k tomu, čo Boh žije a ako to žije a čo koná mohol urobiť toto všetko svojou **vášňou** a svojim skutočným životom a nielen nejakou povinnosťou, ktorú si povrchne, vyhýbavo a bez nadšenia len akože „plním“?

A ako by som bez tohto všetkého mohol byť úplne s Bohom zjednotený a teda zbožštený?



„Moc lásky pôsobí dvěma
způsoby: trýzní hříšníky, ...ale
stává se zdrojem radosti pro ty,
kdo zachovávali její
povinnosti.“

(sv. Izák Sýrsky)

„Už tu v pozemskom živote
začínáme žiť buď v raji alebo v
pekle.“

(sv. Paisij Svätohorský)

„Kedy pôjdem do pekla? Pri
stretnutí so žiarivým svetlom
sa mi ozve závišť, že ja tak
nežiarim. Nebudem ochotný
prijatť túto lásku pre pocit
podriadenosti. Boh mi bude
chcieť pomôcť, ale nebude
môcť, pretože ho slobodne
odmietnem.“

(páter Rosso)

„V pekle dostanete presně to,
co chcete, a pokud chcete něco
jiného než Boha, toto něco
bude vaším peklem.“

(Dinesh D'Souza, analytik)

„Nech sú muky pekla
akékoľvek, myslím že nuda v
nebi by bola ešte horšia.“

(Isaac Asimov, ateista)

OOVOCÍM SMRTELNÉHO HRIECHU JE STAV PEKLA.

O Nebi Písmo konštatuje:

„Keď mu [Kristovi] bude všetko podrobené,
vtedy sa aj sám Syn podrobí tomu, ktorý mu všetko podrobil, aby
bol Boh všetko vo všetkom.“
(1 Kor 15,28 SSV)

NEBO je teda stav, v ktorom je Boh všetkým, kde sa vo
všetkom dokonale uskutočňuje len a jedine Božia vôľa (Youcat
52). Žije sa v ňom len a jedine Život Boha. Boh je vo všetkom
všetkým a všetko je len a jedine podľa Boha – a práve toto je
dôvodom, prečo je Nebo blažené.

ALE AK TO NEMILUJEME – potom by toto Nebo bolo pre nás
neskutočným **utrpením**. Ako by sme mohli po smrti milovať a
vychutnávať si to, čo sme nemilovali, dokonca nenávideli a bránili
sa pred tým počas celého svojho pozemského života?

TO JE DÔVOD PEKLA – na **úteku pred Nebom** nám čokoľvek
pripadá znesiteľnejšie, i Peklo, obzvlášť preto, že sa podobá životu
v hriechu, na ktorý sme v takom prípade zvyknutí...

... nejaké
otázky, poznámky,
postrehy, pripomienky
k téme?

Nech sa páči!





4. zákon zbožštenia:

ZÁKON VÝLUČNOSTI

Naraz môžem mať
len jednu identitu.

Naraz môžem žiť
len jeden život.

Alebo Boh, alebo hriech. Nie oboje.

Hrať a predstierať môžem samozrejme hocičo, ale
skutočne som a skutočne žijem vždy len jedno-jediné.

„Cudzoložníci, neviete, že
priateľstvo s týmto svetom je
nepriateľstvom s Bohom?! **Kto
teda chce byť priateľom tohto
sveta, stáva sa nepriateľom
Boha.**“

(Jak 4,4 SSV)

„**Nik nemôže slúžiť dvom
pánom**; pretože buď jedného
bude nenávidieť a druhého
milovať, alebo jedného sa bude
pridržiavať a druhým bude
opovrhovať. **Nemôžete slúžiť
aj Bohu, aj mamone.**“

(Mt 6,24 SSV)

„**Lebo telo si žiada, čo je proti
duchu, a duch, čo je proti telu.
Navzájom si odporujú, aby ste
nerobili to, čo chcete.**“

(Gal 5,17 SSV)

„**Nebyť uvedený do
pokušenia**“ zahŕňa v sebe
**rozhodnutie srdca: „Kde je
tvoj poklad, tam bude aj tvoje
srdce...“**

(KKC 2848)



*Alebo maratónkyňa, alebo vzpieračka – ale nie oboje. Jedno druhému
vyslovene odporuje. Dokonca až natoľko, že sa ani nemôže len tak
„venovať“ tomu druhému popri prvom! Naša športovkyňa si musí
vybrať jedno a tým byť. Oboje naraz nijako do úvahy neprichádza.*

Toto platí o nás, ľuďoch, všeobecne – vrátane kresťanstva.

Nemôžem súčasne byť aj nebyť ako Boh. Nemôžem súčasne žiť aj
nežiť ako Boh. Nemôžem súčasne milovať i nemilovať to, čím je Boh a
čo On miluje. nemôžem súčasne konať i nekonať Božie diela.



ZÁKON SMRTI A ZNOVUZRODENIA

„**Máte odložiť starého človeka s predošlým spôsobom života**, ktorý sa ženie za klamnými žiadosťami do skazy, a obnovovať sa duchovne premenou zmýšľania, **oblieť si nového človeka, ktorý je stvorený podľa Boha** v spravodlivosti a pravej svätosti.“

(Ef 4,22-24 SSV)

„Lebo kto by si chcel život (dosl. dušu, samého seba) zachrániť, stratí ho, ale **kto stratí svoj život pre mňa, zachráni si ho.**“

(Lk 9,24 SSV)

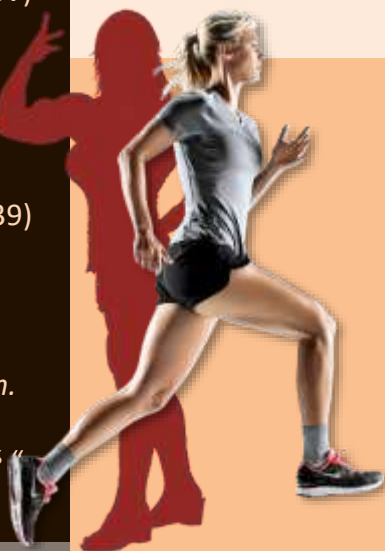
„Krst v pravom zmysle slova, ktorý naznačuje a spôsobuje **odumretie hriechu a vstup do života Najsvätejšej Trojice.**“

(KKC 1239)

„Vnútorne pokánie je **radikálne preorientovanie celého života**, návrat, obrátenie sa k Bohu celým srdcom. ... Bez neho skutky pokánia zostávajú neplodné a klamné.“

(KKC 1431 a 1430)

Ak chcem žiť novú identitu a nový život Božieho syna/dcéry, musím najprv zomrieť svojej doterajšej identite a doterajšiemu spôsobu života.



Ak sa vzpieračka rozhodne stať maratóncom, musí súčasne skoncovať s tým, čím doteraz bola: vzpieračkou, dvíhajúcou ťažké činky. Vzpieračka musí zomrieť, aby sa mohla narodiť maratónkyňa.

A súčasne musí zomrieť všetkému, čo nezapadá od života zanieteného vrcholového maratónca: od dvíhanie činiek až po večerné flákanie sa po meste, vysedávanie pred počítačom, vylihovanie pred telkou či míňanie peňazí na veci, ktoré s behaním nesúvisia.

Toto je vlastne podstata kresťanstva ako cesty: plánovane a cieľavedome zomierame všetkému, čím sme boli doteraz, aby sme sa „znova narodili“ (porov. Jn 3,7) už „podľa Boha“ (Ef 4,24).



ZÁKON SMRTI A ZNOVUZRODENIA

„Ktosi k nemu pribehol, klakol si pred ním a pýtal sa ho: „Učiteľ dobrý, čo mám robiť, aby som obsiahol večný život?“ Ježiš mu povedal: „Prečo ma nazývaš dobrým? Nik nie je dobrý, jedine Boh. Poznáš prikázania: Nezabiješ! Nescudzoložíš! Nepokradneš! Nebudeš krivo svedčiť! Nebudeš podvádzať! Cti svojho otca i matku!“ Ale on mu povedal: „Učiteľ, toto všetko som zachovával od svojej mladosti.“ Ježiš naňho pozrel s láskou a povedal mu: „Jedno ti ešte chýba. Chod', predaj všetko, čo máš, rozdaj chudobným a budeš mať poklad v nebi. Potom príď a nasleduj ma!“ On pri tomto slove zosmutnel a odišiel zarmútený, lebo mal veľký majetok.“

(Mk 10,17-22 SSV)

„Kto položí ruku na pluh a obzerá sa späť, nie je súci pre Božie kráľovstvo.“

(Lk 9,62 SSV)



Mnoho ľudí v kresťanstve zlyháva nie preto, že by netúžili po Nebi, ale preto, že nie sú ochotní zrieknuť sa toho ostatného.

Ak sa maratónkyňa neodhodlá zrieknuť a zanechať veci, ktoré sú nezlučiteľné s jej tréningom – dvíhanie číniek, flákanie sa po meste, pitky s kámoškami, nezdravé jedenie, mrhanie časom, nechť k drine a túžbu po pohodlí, fajčenie,... – tak nech bude akokoľvek snívať a túžiť po víťazstve a úspechu, nič z toho nebude.

Odvaha zanechať svoju minulosť tak úplne, že sa to dá prirovnať k zomretiu, je nevyhnutnou podmienkou úspechu v zbožštení sa v Bohu: „ak sme zomreli s Kristom, veríme, že s ním budeme aj žiť“ (Rim 6,8 SSV); „ani jeden z vás, ak sa nezriekne všetkého, čo má, nemôže byť mojím učeníkom“ (Lk 14,33 SSV).

... nejaké
otázky, poznámky,
postrehy, pripomienky
k téme?

Nech sa páči!





6. zákon zbožštenia: **ZÁKON CIRKVI**

„Muži, milujte manželky, ako aj **Kristus miluje Cirkev a seba samého vydal za ňu**, aby ju posvätil očistným kúpeľom vody a slovom, **aby si sám pripravil Cirkev slávnú**, na ktorej niet škvrny ani vrásky, ani ničoho podobného, ale aby bola svätá a nepoškvrnená.“

(Ef 5,25-27 SSV)

„Svet bol stvorený kvôli Cirkvi,“ hovorili kresťania prvých čias. **Boh stvoril svet kvôli účasti na svojom božskom živote. Táto účasť či spoločenstvo sa uskutočňuje „zhromažďovaním“ ľudí v Kristovi a toto „zhromažďovanie“ je Cirkev. Cirkev je cieľom všetkých vecí.**

(KKC 760)

„Preto by sa nemohli spasiť tí ľudia, ktorí by vedeli, že Katolícku cirkev založil Boh skrze Ježiša Krista ako nevyhnutne potrebnú, a predsa by nechceli do nej vstúpiť alebo v nej vytrvať.“

(KKC 846)



Všetko toto sa uskutočňuje
v rámci Cirkvi, ktorú jedinú
Kristus po sebe
práve na to zanechal.
Cirkev je nástrojom a súčasne
ovocím takéhoto života.

Športový oddiel, Zväz, Stredisko vrcholového športu – to všetko sú nástroje, bez ktorých sa vážny a už tobôž nie vrcholový šport robiť nedá. Na druhej strane – je len prirodzené, že keď sa stretnú zaniatení maratónci, sú radi spolu, radi spolu trénujú, ťahá ich to k sebe a spája.

S Cirkvou je to rovnako. Na jednej strane je Bohom vytvoreným univerzálnym nástrojom nášho zbožštenia, ktorý v sebe obsahuje všetko, čo je k zbožšteniu potrebné – a súčasne je len prirodzené, že všetkých, ktorí sme sa na túto cestu vydali, to ťahá k sebe navzájom, spája nás to a sme radi, ak môžeme Boží život trénovať spoločne.



6. zákon zbožštenia: ZÁKON CIRKVI

„[Boh si] predsavzal uskutočniť v plnosti času: **zjednotiť v Kristovi ako v hlave všetko**, čo je na nebi aj čo je na zemi. ... Všetko mu položil pod nohy a **jeho ustanovil nad všetkým za hlavu Cirkvi, ktorá je jeho telom, plnosťou** toho, ktorý naplňa všetko vo všetkom.“

(Ef 1,9-23 SSV)

„Cirkev je miesto, kde má ľudstvo znova nájsť svoju jednotu a svoju spásu. Ona je „zmierený svet“ ... **v nej už jestvuje a na konci čias sa zavráši „nebeské kráľovstvo“**, „Božie kráľovstvo““

(KKC 845 a 865)



„Nie, nemýli sa ten, kto tvrdí dokonca aj toto; pretože Cirkev je nebeská a **nie je ničím iným ako nehom**.“

(sv. Ján Zlatoústý)

Nebo nie je nič iné,
než Cirkev v stave definitívnej
završenia vo Večnosti.
A Cirkev zase nie je nič iné,
než Nebo prítomné už tu,
na zemi.



Pre zanieteneho a nadšeného maratónca je behanie radosťou, okamihom šťastia. Súťaže, federácia, športové oddiely a ostatní športovci, s ktorými trénuje, sú pre neho ako domov. Je to miesto, kde sa cíti skvelo, kde sú všetci jeho kámoši, kde si rozumejú a kde všetci robia to, čo ich baví a majú na to tie najlepšie podmienky.

Cirkev neprikazuje ani nevyučuje nič, čo by nebolo v plnosti prítomné v Nebi a čo by nebolo súčasťou nebeského života. Preto ak milujeme Nebeský život, potom je Cirkev pre nás tým najnádhernejším miestom na zemi, pretože v nej najviac a najľahšie dokážeme žiť to, čo nás baví a čo milujeme: byť ako Boh, žiť to čo Boh, konať to, čo Boh.



„Sviatosti Novej zmluvy sú pre veriacich nevyhnutne potrebné na spásu. „Sviatostná milosť“ je milosť Ducha Svätého udelená Kristom a vlastná každej sviatosti. Duch uzdravuje a premieňa tých, čo ho prijímajú, pripodobňujúc ich Božiemu Synovi. Ovocie sviatostného života spočíva v tom, že Duch adoptívneho synovstva zbožšťuje veriacich, lebo ich životne spája s jednorodeným Synom, Spasiteľom.“

(KKC 1129)

„Každý má Ducha Svätého v takej miere, v akej miluje Kristovu Cirkev.“

(sv. Augustín)

„Nemôže mať Boha za Otca, kto nemá Cirkev za matku.“

(sv. Cyprián)

„Ten, čo pozerá na Cirkev, pozerá priamo na Krista, ktorý stvárňuje sám seba a očakáva svoj vzrast ustavičným pridávaním spasených ľudí.“

(sv. Gregor Nazíánsky)

ZÁKON CIRKVI

a ostatné zákony zbožštenia sa:

Zákon Ducha Svätého

DAR DUCHA SVÄTÉHO a teda jednoty s Bohom sa nám **dáva v Cirkvi**, ktorá je Kristovým Telom, samým Kristom, ktorý v nej spája veriacich so sebou sviatostami, v ktorých sa Dar Ducha Svätého udeľuje.

Zákon podobnosti; Zákon identity

BYŤ AKO BOH: sme Boží **synovia a dcéry**. Navzájom sme si teda súrodenci, čiže **rodina**. Cirkev je práve touto rodinou. **ŽIŤ TO, ČO BOH**: Boh žije **život spoločenstva**, Trojice. Jediné miesto, kde môžeme takto žiť a učiť sa tomu, je spoločenstvo Boha a Jeho synov a dcér – Cirkev.

KONAŤ TO, ČO BOH: Božie Dieło je Cirkev. Konať Božie skutky znamená **budovať Božiu Cirkev ako miesto „zjednotenia všetkého na Nebi aj na zemi“** (porov. Ef 1,9-23)

Zákon výlučnosti; Zákon smrti a znovuzrodenia

KNOW-HOW: nemôžeme sa meniť podľa Boha, ak Boha nepoznáme – ale toto poznanie ako aj know-how tejto premeny nám Boh **odovzdáva v Cirkvi**, ktorej ho zveril.

NÁSTROJE: Cirkev disponuje **okrem sviatostí aj všetkými ostatnými nástrojmi**, nevyhnutnými na to, aby sme túto premenu uskutočnili: komunitu, askézu, modlitbu, službu,... a to všetko s obrovskými vskutku tisíceročnými skúsenosťami.

Cirkev je tak naozaj miestom, kde sa všetko stretá, spája, dáva dokopy a uskutočňuje. Preto chápeme obrovský dôraz, ktorý na Cirkev kládol Ježiš (jej založeniu venoval drvivú vúčšinu svojho času a za ňu zomrel na kríži), apoštoli i raná Cirkev a potom až dodnes.

... nejaké
otázky, poznámky,
postrehy, pripomienky
k téme?

Nech sa páči!



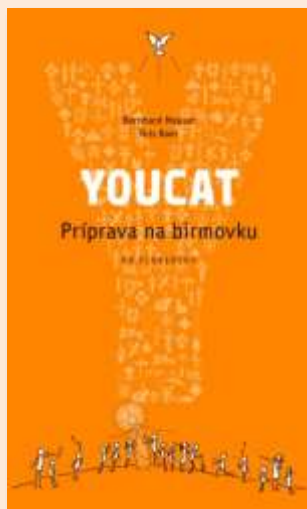


KATECHIZMUS
V JEDNEJ VETE,
OTÁZKE A ODPOVEDI:

BOH SA STAL ČLOVEKOM,
ABY SA ČLOVEK STAL BOHOM.

CHCEŠ TO?
ŽI TO!

INKY



- **V Youcate – PNB** si doma preštudujte **celú 4. lekcii**:
- **Pouvažuj** nad otázkami, ktoré s témou súvisia a ktoré máš v domácej úlohe uvedené! Nemusíš byť znechutený, ak Ti budú pripadať príliš náročné. Pravdou je, že o nich dodnes diskutujú aj veľkí teológovia. Dôležité ale je, aby si sa nad nimi skúsil zamyslieť a pokúsil sa o rozumnú, *logickú* odpoveď – nech už bude akákoľvek... 😊
- Následne sa niekedy počas nasledujúcich dvoch týždňov **zídte** vo svojom *triu* – birmovní rodičia sú na ňom srdečne vítaní – a pouvažujte nad úlohami z *triworkshopu* z dnešnej lekcie!
- **Pripravte** si odpovede na otázky, ktoré v *triworkshope* nájdete!

Do praxe:

- Pokračujte v dennom *spirigyme*!

Kurz prípravy
katechumenov na krst
dospelých na sviatosti
birmovancov na
birmovku

KONIEC

dnešnej lekcie

Rímskokatolícka cirkev,
farnosť Turčiansky Peter



Najbližšie stretnutie
o dva týždne.

